

Põuast põlenud muru

Mida teha, kui muru on päris koltunud, kulu värvi? Kastmine ka enam ei aita ning murus pole muud rohelist kui vaid üksikud võilillepuhmad või poolnäribunud hallikasrohelised valge ristiku tutid. Kas ümber kaevata ja külvata sügisel uus muru?

Vastab
MARIANNA SAAR

Nii hull asi vast siiski pole. Enamasti igal suvel on enne jaanipäeva väga kuivad, tuulised ja suhteliselt soojad ilmad. Peaaegu kõik meie kõrrelised murutaimed aga vajavad kasvuks parajalt niiskust ning mõõdukalt sooja. Kestvalt kuivade ja kuumade ilmadega lähevad nad puhkeseisundisse – kasv lakkab. Mullas olev juurestik aga püsib elusana ning kui algavad sajud, võivad taimed taastuda.

Meil levinud murutaimed taluvad põuda mõnevõrra erinevalt. Seetõttu on osa murusid päris kõrbenud, teine osa aga enam-vähem rohelistes.

Kõige põuakindlam meil kasutatavatest murutaimedest on lamba-aruhein. Ta kuulub vähesel määral varjulistesse murudesse kuivadel kasvukohtadel (kalmistutel), ei kasva märjal kasvukohal.

Punane aruhein on väga vastupidav nii kuivusele kui liigniiskusele ja talvepakasele. Ka tänava suvel on punane aruhein püsinud enam-vähem (hallikas)rohelistena.

Punasele aruheinale annavad tugevuse mullas olev risoom ja selle rohked narmasjad lisajuured ning pikad roomavad võsundid. Võsunditest kasvavad kogu aeg uued taimed ja nii muutubki muru tihedaks vastupidavaks vaibaks, mis ei karda inimese ega ka kariloomade tallamist.

Harilik kastehein on samuti

Murul peab olema aega kasvada ja isal mahti lastega hullata.

põuale vastupidav, kuid teda on meie murudes vähe.

Aasnurmikas kui meie levinuim ja hinnatuim murutaim läheb põua ajal puhkeseisundisse, maapealne osa kuivab vahel päris ära ning kolletub. Ei aita ka kastmine, sest aasnurmikale ei sobi ka kevad-suvised kõrged õhutempera-

tuurid. Juurestik püsib mullas aga elusana. Aktiivsel kasvuperioodil on aasnurmika veevajadus väga suur. Vihma ja jahedamate ilmadega taastub ta kiiresti, muutudes uuesti rohelisteks.

Murunurmikas, mida on sageli just tallatavates murudes, läheb samuti kuivade

ja kuumade ilmadega kollaseks (valkjaks). Tal on väga nõrk juurestik, seetõttu ei pruugi ta pikka aega kestvate kuivade ilmade järel enam taastuda.

Karjamaa-raiheingi ei talu püsivat põuda ja muutub kollaseks, tema elujõud väheneb.

Nii tuleneb muru põuakindlus sellest, millised taimed on seal ülekaalus.

Mitte vähem tähtis ei ole muru üldseisund – kehvast seisukorras, liiga madalalt niidetud, hõre muru kahjustub rohkem kui tihe, hästi väetatud muru. Mida aga teha siis, kui muru on juba nädalapäevad koltunud, taimed kollased ja kuivanud?

Kui võimalik, tuleb muru tugevasti kasta, just tugevasti, sest vähene igapäevane pealispinna niisutamine ei anna tulemusi. Niitekõrgust peab suurendama vähemalt 4 sentimeetrit ja niitma ainult siis, kui taimed on kõrgemad. Kuivaga nad ei kasva ning sel ajal ei tohi ka muru pügada. Kui on siiski vaja niita, jätke niidus muru pinnale, see vähendab auramist. Väetada ei maksa enne, kui muru on muutunud uuesti rohelisteks. Koltunud, see tähendab puhkeseisundis taimed väetisi ei omasta.

Kodumuru ei ole ka edaspidi, kui ilmad on paranenud, vajalik madalamalt kui 4 cm kõrguselt niita. Selline niitekõrgus kahjustab muru kõige vähem ning see püsib kauem elujõuline.